

ליאת נאה פרווה של דברים

חכמתה של האשה הטובה הזו

אסור שיאמרו עלי:

חכמתה של האשה הטובה הזו
היא כמו צמח צל שטפס על כל קירות החדר הסגור באין-מפריע
חכמתה של האשה הטובה הזו
היא כמו מין שהתרכה בין בני דודיו באי בודד
מרשה להפך את מנהגיו הבלתי-סבירים לחק בעמו
וכל זר ששומע מחכמתה של האשה הטובה הזו
מקבל מרשם שיש לו תקף רק בין ארבעת קירות גלגלתה הצרה.

באוחזי

הייתי להגע פרנה של דברים
לטיפת תפארת-אדרת המצפינה בתוכה את חם הגוף הפנימי
ומחביאה את העור החשאי, העדין, הנרד, הדק מדק
ואז הייתי טסית אדמה בודדה באשד דם לזהט
נפרדת מן העדר שלי, ברגע האימה הראשון
שבו ראיתי שאין לי דבר ללפת בו

סונט של אשה־דב

בְּרַדְת הָאָבִיב הַתְּעוֹרְרָתִי לְמַכְתָּב שְׁקִבְלָתִי בְּדָאָר הַיָּעַר
וְזוֹ לְשׁוֹנוֹ: וְהָלֵא תִזְכְּרִי, אֶת אִשָּׁה־דָב.
הַרְמַתִי אֶת דָּף הַנִּיזְר כַּנְּגִד הָאֹר הַגּוֹנֵעַ, וּבַצַּעַר
קִרְאתִי שׁוֹז הַתְּרָאָה בְּטָרָם נְקִיטַת צְעָדִים לְהַסְדֵּרַת הַחוּב.

בְּלִבִּי כִי כְבֹד שִׁבְתִּי אֶל בְּקַתַּת הַדְּבִים שְׁלִי, וְעִבְרָתִי בְּשַׁעַר
וּפְתַחְתִּי אֶת אַרְוֹן הָאוֹצָר שְׁלִי, שְׁאֲנִי אוֹגֵרַת לְשַׁעַת מַכְאוֹב.
וְהִנֵּה, בְּתוֹכוֹ, עוֹר הָאָדָם שֶׁשְּׁמַרְתִּי לִי, מְקַפֵּל יָפֵה כְּנֹעַר;
וְכֵךְ הַתִּישְׁבְּתִי וּפְרַשְׁתִּי אֶת עוֹרֵי מַעֲלִי, וְסִקְרָתִי אוֹתוֹ מִקְרֹב.

הַעֲרֵב כֶּסֶף אֶת הַיָּעַר, וְהַבְּעַרְתִּי לִי נֹר
וְעוֹר הָאָדָם שְׁלִי הִטִּיל כַּנְּגִדוֹ צְלָלִיּוֹת, כְּמו־מְאָנֶשׁ
וְשַׁעַה אַרְכָּה מְלַקְתִּי אֶת פְּלוּמַת הַשַּׁעַר שֶׁעֲלָתָה בּוֹ, עַד שׁוֹב דָּם.

וּמִשְׁעֲלָתָה הַשְּׁמֵשׁ עַל בֵּית פְּרוּזִילִין בַּעַר
כְּכֹר נִשְׁלַחַה תְּשׁוּבָתִי, תְּפוּרָה בְּפִרְוֶה עַל גּוֹיִל נִשְׁלַחַה מִיָּבֵשׁ
וּלְשׁוֹנָה: אֲנִי מִן הַמוֹמְרִים, וְהֵרִי יְדוּעַ שְׁאִין חוּב לְאִשָּׁה־אָדָם.